

<u>בשנת 1932</u>	<u>1934</u>	<u>גידול ב-</u>
נטיעות 6200 דונם	234 פועלים	65.1%
פועלים עברים 261	321	22.9%
פועלים ערבים <u>226</u>	<u>591</u>	<u>16.1%</u>
ס"ה פועלים 483	921	88.9%

בבנין בחדרה עובדים 214 פועל, מחט 200 חברי ההסת"ו, 6 הפה"מ, 6 ביחר.

בהסתדרות (1.10.34) 1554 חבר, (מהם 463, קבוצים 611, חקלאות 312,

בבנין 208, בעץ 68, מחכת וחשמל 56, ועוד (שכירים 932), נשי עובדים 220.

25.11.34

לרוסנברג - שלום,

מצאתי כאן לא מעט צרות ודאגות, אם כי מחות משערת. ההתענה צמרסוס

ההסכם היממה, והחברים נפגעו קשה מהעבודה שהתימתי באה יחד עמא ההיסת זבוטינסקי.

המחנגדים אינם שוללים את הוכן ההסכם - אבל אינם מאמינים בקיוכו וברצינוהו.

אינם מאמינים כי הרוויזיוניסטים מוכשרים לשנות את דרכם - אגילו אם זבוטינסקי

ידרוש זאת מהם. ההתנגדות גדולה להסכם העבודה. רבים רואים בסעיף על הסביתה וויחור

על זכות הביחה של הפועלים. המרכז איסר את שני ההסכמים - אבל ראה צורך (ובצדק

לדעתי) בקריאה ועידה כללית, למען לתת אפשרות כלאה לכל החברים לברר את היצאלה.

הועידה תתכנס כנראה במחצית היניה של דצמבר.

ברל הציע תקונים אחדים להסכם העבודה, שנדמה לי שגם זבוטינסקי יטעים

להם! א - להוסיף למקרים שאין בהם המיעוט יכל לעכב שביתה - נישול העבודה

העברית. ז"א שאם המעביד מחליף פועלים יהודים בערבים - יוכלו הפועלים להכריז

שביתה כבלי שהמיעוט יוכל לדרוש בורות. ב - לפרש שבמועצה הכלכלית א"ר הקבע

חוקת עבודה מוסכמת ישתתפו הפועלים והמעבידים באופן פריסטי. אני הסברתי שזוהי

כוונה הסעיף, אולם החברים רוצים שהדבר יאמר במפורש.

כאשר שלגרמתי לך היום - החליטה הנהלת הסוכנות לאשר את ההסכם שיענינו

בביתך ע"ד "הסוכמנשון" המשוש, עליך להציג לנו את הרטימיקציה של בריח הצהר

ושלטון ביתר בדבר הסוכמנשון, וכמו כן האיסור של הסתדרות העובדים הלאומיים על

הסכם העבודה. מיד כשנקבל אישורים אלה - ניתן תוראות לכל המסדרים הארגוני-רליים

שיחזירו את כל הזכויות של ביתר בעליה ובהכשרה ובנציגות המסדרים כאשר היו לפני

פרוץ הסכסוך ולפי האחוץ שהיה להם אז בהכשרה בארצות השונות. ההתנגדות הקודמת

של ההנהלה נבעה מחוך החשש שאני כציע לוותר בשאלת המשמעת והסככות של ההסתדרות

הציונית. בגידון זה הסכמתי לחברי ההנהלה שאין מקום לאפשרות לפשרות, או

שהרוויזיוניסטים ישתתפו בהסת' הציונית ככל שאר הציונים ויקבלו עליהם בלי סוס

תנאים את כרות הקונגרס - או שיהיו מחוץ להסתדרות. אולם ההנהלה הסכימה לדעתי,

שבין כך ובין כך יש לתת לביתר סרכיפיקטים בחנאים שנוצרו עכסיו, וסיס להכשיך

בנסיון למצוא מצע משותף לכל הזרכים בציונות.

בינתיים מעוררה בי דאגה רבה עמדת הירדן - הארגון הרשמי של הממלכה

הרוויז. בארץ. שבוע לאחר ההסכם נחשטם בעתון זה מאמר בשלושה המסכים (3, 6, 5

בנובמבר) מאת סופר אנונימי (שאני אכנס כשער את זהותו) על דבר הציונות הסוציאליסטית

הטושלת היום בהסת' הציונית, שאינה אלא מסייעת לקומוניסטים, ומפני זה מסרד

המסבוח מתיחס אליה בחסד.

הרוטם הברור מהמאמר הוא שהוא נכתב בשביל המשטרה. דברים מעין אלה באו

אמנם לא פעם בהירדן, אולם כמאמר הסברה להסכם שנחתם בלונדון, וכעיון ההחייב

(83) לשבור על ההסכם אין בו עידוד רב. המצחי למחוב על ענין זה לז' - אולם לצערי

אני פרוד כל כך בימים אלה, ואבקשך כפני זה להראות את מכתבי זה לז'.

לאחר ששני ההסכמים הראשונים יקבלו חוקי וענין הסרטימיקטים יסודר -

תעמוד שוב שאלת המסך המו"ם, וכאן אני מהמלא דאגה. איך יעשה הדבר? אם זכומינסקי

יסע בהחילת 1935 לאמריקא איני רואה מי שיוכל לנהל את המו"ם מצד הרוויז.

במו"ם זה יעמדו הטאלות הגדולות הרוטרות הכרעה אוטוריטטית עליונה מכל

הצדדים, ובמידה שהדבר נוגע לרוויז. איני רואה שהדבר אפשרי בלי השתתפותו היסרה

והבלתי אסצית של ז. המלאכה שעשינו עד עכשיו היא רק חצי מלאכה. גם חצי לא סודר

כולו, אולם אני מקווה שבעוד שבועות אחדים יסתיים הערך הזה, ואז כי אני רואה את

הקשים - איני מסתלק מהאמונה שהדבר ניהן להערכות בשלמותו. המכסולים שמצאתי כאן -

סה וסס - על דרך ההסכם הראשון משמשים בביולי אות' נוסף שיש צורך להקיסמא

(84) "ההסכם הגדול" - שלא יניח אחריו כל אפשרות של מכסוכים וניגודים ואי אפון,

ויאפשר מאסך גדול ותנוסה רבה בפעולתנו הציונית.

מתי חשוב אתה ארצח?

שלום רב לז.

שלך, (-) ד. בן-גוריון